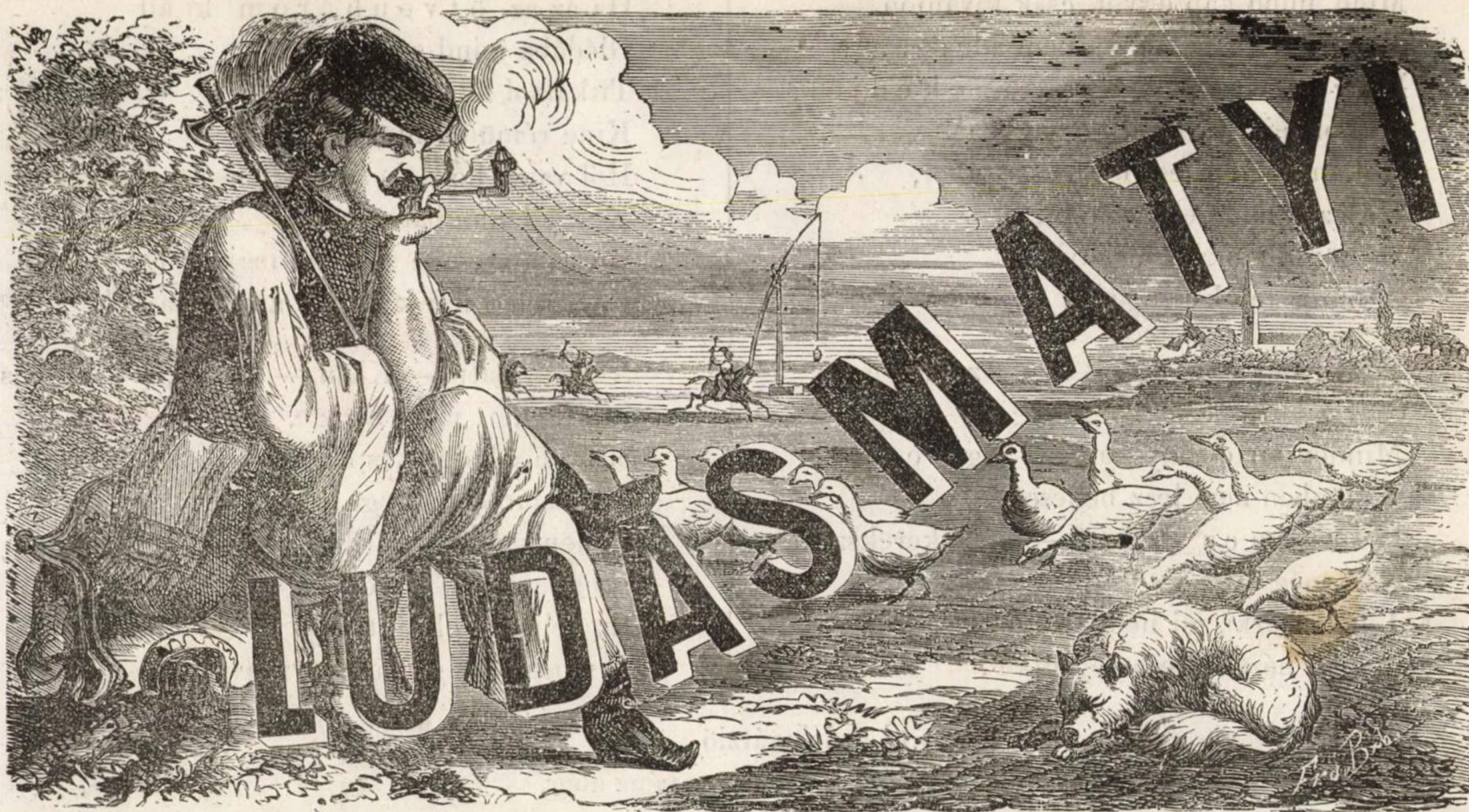

V. ÉVFOLYAM. Megjelenik minden vasárnap Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.	Az előfizetési pénz a KIADÓ HIVATALBA városháztér 6. szám alá küldendő.	Pest, Május 7. 1871. 19. szám.	GYŰJTŐKNEK öt előfizető után 1 tiszteletpéldány jár.	Szerkesztői iroda: Városháztér 6. szám. ide küldendő mindenféle kézirat mely „Ludas Matyi"-nak van szánva.

„Ludas Matyi" f. évi első évnegyedi teljes példányaival 1 forintért oszt. é. szolgálhat

a kiadóhivatal.

A jövő fotografiája.

Adtál uram esőt! . . . most ujra
Megszaporodának e g y g y e l!
No jó! legalább ha megbuknak
Egygyel akkor is több megy el!
Ha azonban Allah kegyelmes
Lesz még egy ideig nekik,
Bizony mondom — világ csufjára —
Még roppant nagyra vihetik!

Nálunk n y o l c z, a horvátoknál e g y,
Túl szinte n y o l c z és m é g h á r o m.
Most meg e g y g y e l még megpótolták
'S hogy t ö b b i s l e s z, bizton várom,
Mert hogy a c s e h e k . . .; no! hát csupán
Csak ugy kuriózitásból
Szinte megpróbálkoznak egygyel
Az zicher . . . . . a számitásból. —

Oszt' jőnek a morvák, — ruthenek,
Kik már sok pompásat tettek,
Mikor mint rájxráthi követek
Bécsbe f a g g y u g y e r t y á t e t t e k!
Slézia, — Tirol, — Görtz, — Voralberg, —
Kyburg, — Friaul és Teschen,
Nem hiszem hogy e d i v a t - k ó r s á g
Ezeknek is meg ne t e s s e n!

Trient, — Brixen, — Lauschitz, — Feldkirch,
Istria, — Hohenemb, — Zára, —
Bregenz, — Sonnenberg, — Triest, — Styer, —
Mind meg kapja a mit vára!
Cattaró, — Windisch — Mark, — Auschitz,
Krajna, Bukovina, Salzburg,
Gradiska, Zator, Karinthia,
Raguza, Lodmérja, Habsburg!

Mind, mind kap egyet, csak kivánjon
Vagy kérjen, — és ha nem adnak . .
P á r e s z t e n d e i g v e s z e k e d j é k,
Akkor mingyárt alább hagynak.
Hanem osztán lesz is gyöngytábor,
Ha ezek mind elnyerhetik —
Ha jön a muszka bizonyosan
A miniszterek kergetik.

Eddig van számszerint h u s z o n e g y. .
S az a következetesség:
Minden tartomány kapjon e g y e t
Különben nem lesz békesség.
H a r m i n c z k e t t ő — épen kerekszám —
Kell még csak, — ekkor azután
Jöhet akárki, mi nem félünk
'S nem nézünk segitség után!

Ha az az ö t v e n h á r o m ki áll
Glédába mind seregestül,
Titkártol le a gyakornokig,
Kine rémülne meg ettül?!
Hol van? hol lehet oly ellenség,
Kinek lenne bátorsága?
Hogyha szembe szálland majd vele
Ez a s á s k á k s o k a s á g a?!!!

Xerxes, Batu, — Khán, — Timur, — Wilmos
Elhirhedett nagy serege,
Sifli ehez! de ki is derül
Az öszbirodalom ege!
Hohenwarthék már beadták a
Kiegyenlitési törvényt,
Ez teljesen elsimitandja
A most tátongó mély örvényt!

Össze.ül a delegátzió
Mentül elébb, — lesz pénz elég,
Erre persze Fadejew uram
Bátorsága szépen el ég,
Felvirul a Gesammtmonarchí,
Nem lesz kerek földön mássa!
Hisz annyi a minister! . . . száll ránk
C s ű s t ő l az isten áldása!!!

N a g y - B ő g ő s.

Hogyan lett Győrfy bátyánkból „Makksüge“?

D e á k o s h i s t ó r i a.

Tamás vagyok benne, hogy Pápán kivül léteznék Julier, — a ki oly hatalmas virsli késztő volna mint ő.

Egy alkalommal pénzmagra tettünk szert, s ünnepélyesen elhatároztuk: hogy ma virslit eszünk és somlait iszunk.

Be is helyeztettük magunkat szépen Julier-hez, — a ki közbe legyen mondva igazán egy megaranyozásra méltó hazafi, — s az evésbeni szakavatosságunknak csakhamar annyira kifogástalan tanujeleit adtuk, miszerint helyén látta Julier bátyánk abbéli nézetének adni kifejezést, — hogy belőlünk még jeles nemzeti nagyevők válhatnak. De nem sokára nézetet cserélt, midőn látta, hogy az ivás nemes művészetében sem vagyunk idegenek.

Épen a legjavában kezdtünk spitzbe jönni, midőn megnyilt az ajtó s fesztelenül nyomult befelé egy terjedelmes has, — egy pár óriási bagaria csizma; felül egy hosszú és széles vörös orr, — mig végre rémülten ismertük fel szőrös füléről Győrfy bátyánkat, a diákok fő-fölügyelőjét. A diákok eme monstrumának láttára egyet gondolt vitéz compániánk és rohantunk burkus erővel a földig has Pedellusnak. S miután a gyomor chinai falon, — mely bennünket az annyira szükségelt szabad légtől elválasztott, — szerencsésen átgázoltunk: ügettünk gyorsan hazafelé.

Otthon bezártunk ajtót-ablakot, s jókat kaczagva a szerencsés szerencsétlenségen, mely bennünket legalább a mostani fizetés alól ily csókolni való módon feloldott: leültünk és elővettük az ördög bibliáját.

Ki gondolt volna közülünk arra, hogy az öreg, kilétünk nyomozása végett, — utánunk jöjjön.

Kipusztitották a fiúk zsebemből minden vagyonomat, s igy kénytelen valék kontóra játszani. Én voltam az osztó, s bizván a kezeim közt levő makk húszban: irgal-

matlanul megkóstáltattam minden egyes kártyát. Óh! a kontóra játszásnál én rendkivül vakmerő szoktam lenni mindig

Visszakóstáltatta Elek szomszédom az én két kártyámat is. Én elkezdtem gusztálni és siri csend közepette kiszoritottam a makk tizest.

Volt tehát harminczam, a mi már magában is sok egy embernek.

Gusztáltam tovább Az én arczom mind mosolygóbbá lőn; s collegáim perczről-percre savanyúbb képet vágtak.

Valaki kopogtatott az ablakon, a mire aztán a fiúk, — a savanyú kép helyett — kezdték fülelő állásba helyezni magukat.

„Dunám van Elek" kiáltám szomszédom fülébe diadalmas arccal, s oda vágtam az asztalra a makkdisznót, vagyis diák műnyelven makksügét, mint corpus delicti-t hogy polkázni kezdtek az ütéstől az asztalon elterülő réz susnyákok.

Én összeszedtem a nyert pénzt, s collégáim pedig nagy bámulatomra rohantak ki, hogy az udvaron történt nehézkes iramodásról tudomást vegyenek.

És oh seregeknek ura, mi történt?! Szegény Győrfy bátyánknak, — j ó l l á t t u k a h o l d v i l á g n á l, — minden haja szála az ég felé állt, oly rémülten dolgozott kézzel-lábbal, hogy minél hamarább tisztes távolban lehessen vendégszerető hajlékunktól.

Nagyszerü észtörésbe került mig rájöttünk, — hogy az öreg hallván az ablakon keresztül „Dunám van Elek" kiáltásomat, bizonyosan azt hitte, hogy jelenlétét észrevettük és most én azt az istentelen dolgot inditványozom, hogy a „Dunába vele".

S ő, ki különben is jobban irtózik a hideg fürdőtől, mint a bortól: vagy elfelejtkezett arról, hogy kertünk alatt csak a Tapolcza folyik, vagy a nevezetes eliszonyodásban összetévesztette a neveket, s Dunának képzelte a Tapolczát, — minthogy szokás mondás szerint az ijedt ember „az eget is bőgőnek nézi."

Szegény öreg Győrfy bácsi tőlünk való félelmében aztán nem is mert bennünket megcitáltatni soha, — ültünk legyen bár egész nap a Juliernél, s ütöttük a ferbli-t bármikor.

A makksüge végzetes története azonban szájról szájra járván: mint rémkép üldözi Győrfy bátyánkat mindenütt, elannyira hogy még a legapróbb diák gyerek is már messziről újjal mutat az öregre, s szinte szemlátomást hizik, ha tele torokkal elkurjanthatja: „Makksüge."

G a r a b o n c i á s D i á k.

A balközép álláspontja,

vagy is:

Logicai variatiók és combinatiok ezen théma felett:

Be kell-e menni a delegatióba?

K á l m u s: Igaz ugyan, hogy nékem a delegátió nem kell se testemnek, se lelkemnek, azért is se bele nem megyek, se bele nem választok, daczára azon meggyőződésemnek, hogy abban részt venni helyesebb.

L a j o s: Nekem sem kell a delegátió, azonban még is megválasztom abba Horn Edét, hanem ha Horn választ be engem, isten krisztus üttse el nem fogadom, mert én nem akarok lenni delegatyus.

M ó r: Kálmusnak is igaza van, Lajosnak is igaza van, magamnak is igazam van, sőt mindazoknak igazuk van, kik a „Hon"-ra prenumerálnak; mert a delegátió oly malum necessarium, mire csak a jobboldal tarthat igényt, és a mi alól a baloldalnak igazság szerint a loyalitás szempontjából sem volna szabad magát kivonnia.

E d e: Nekem sem tetszik ez a delegátió, hanem tisztán oeconomiai szempontból, még is bele megyek, ha megválasztanak. A képviselők diurnuma 5 frt, a delegatyusé 10 frt, tizet ötnek ki ne tenne elébe?

Most már az a kérdés, hogy ha senkinek se tetszik ez a delegátió, a balközép álláspontja miért akarja azt még is per mopsz fenntartani?

S z a b a d k a i é l e t k é p e k.

XIV. kép.

L é n á r d M á t é h a t t y ú d a l a.

Ha benézek a tükörbe:
Az én szinem látom benne;
Szinem: s á r g a é s f e k e t e,
Mint a lelkem érzülete.

Üvegesek — gazemberek!
Áristombe el veletek,
Ilyen szinben g'schäftelhetek,
De az ördögnek sem kellek.

C s i c s i r i.

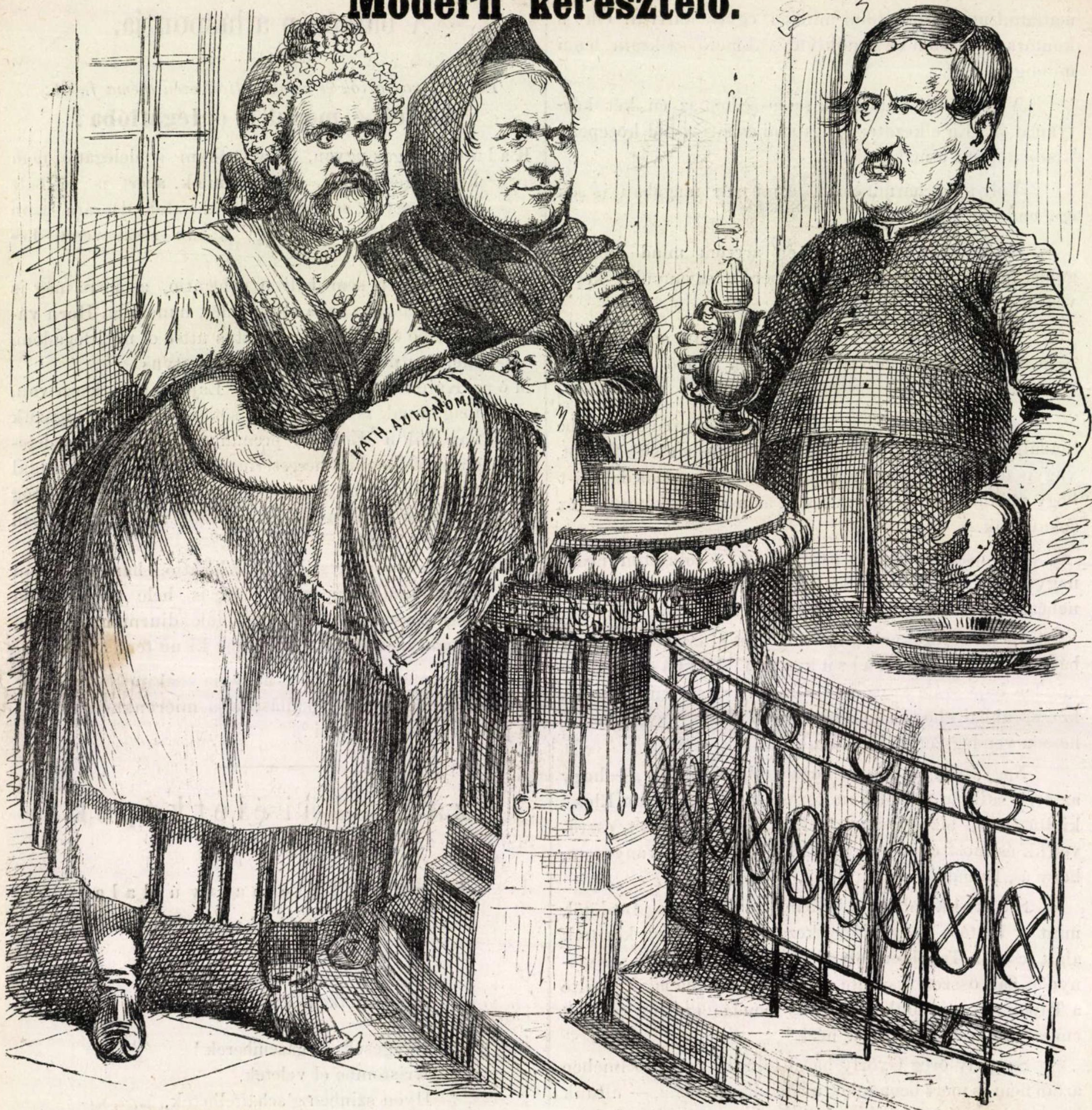
Echo.

Kellesz bizony kellesz,
Ha főispán leszesz,
Ha nem lészsz városi:
Lehetsz „v e r u s i c s i." *)

D o n n a d i A n n a.

*) Puszta a szabadkai határban.

Modern keresztelő.

P a p: Hogy hivják e keresztelendő gyermeknek szüleit?

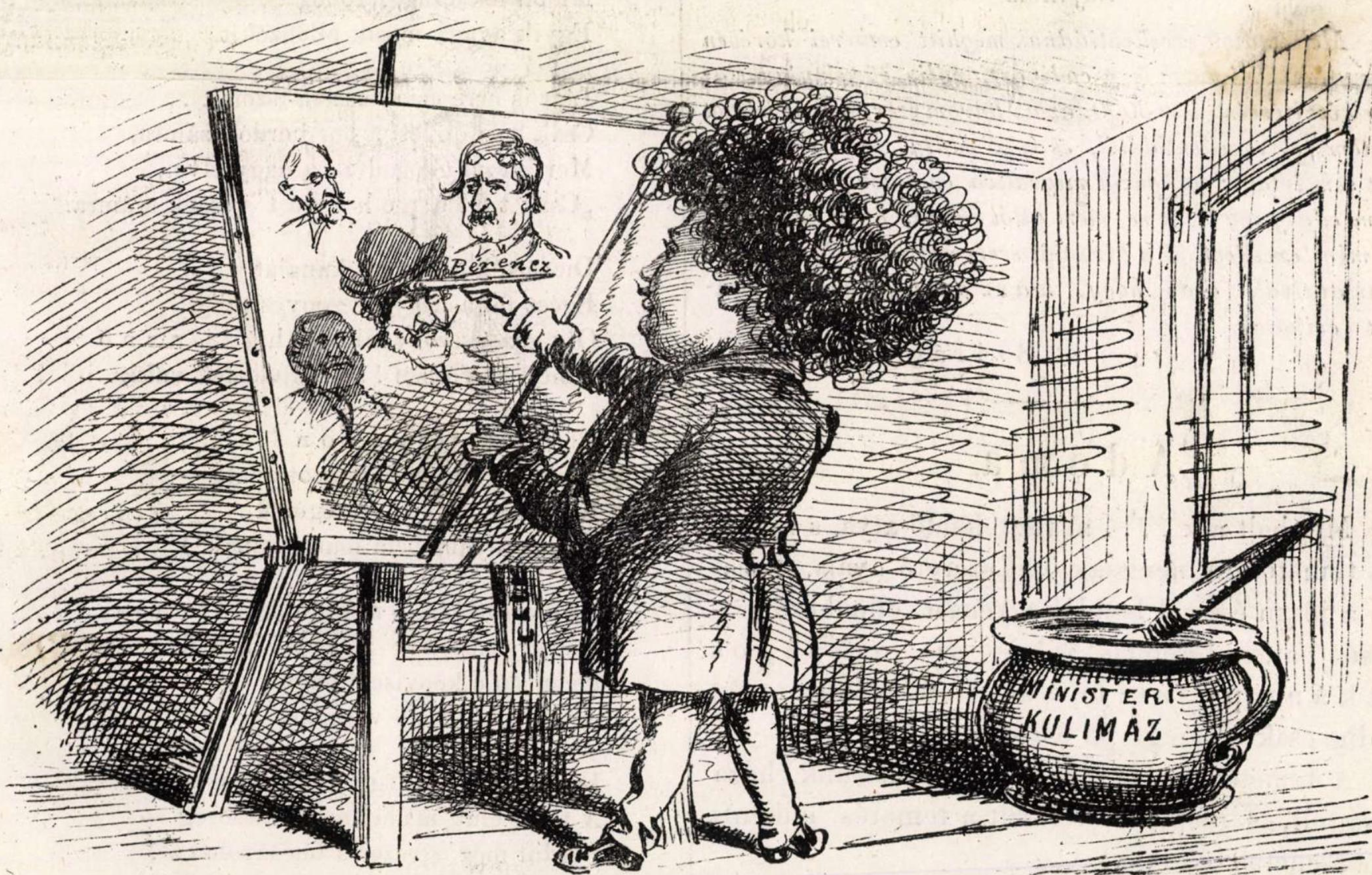
K o m a a s s z o n y: Congressus Katharina!

P a p: Igy hát a gyermek t ö r v é n y t e l e n.

B á b a: Igen is kérem alásson, csak tessék az anya nevére irni, mert a sok közül nem tudhatni bizonyosan, ki légyen az igazi apja.

Kérdés.

Melyik a kettő közül az isten, és melyik a kormány szolgája?

Füzesséryhez.

(Egy esküdtszéki tárgyalás után.)

A csürést csavarást
Mondhatom, jól érted —
No de nem csudálom . .
Tanult mesterséged.

Ha már ugy érted a
Sajtó procedurát —
Tégy a számtanból is
Most egy kis censurát.

Kilencz „i g e n"-t mondott,
Három pedig „n e m"-et
Mondd: a tizenkettő
Közül hány tévedett?

L u d a s M a t y i.

Nyilt levél

Horváth Boldizsár igazságügyminiszter ő excellentiájához.

Méltóztatott excellentiádnak meghitt emberei körében ugy nyilatkozni, hogy én a codificationális törvényjavaslatok elkészitéseért már 3000, az az három ezer pengőforintot csiptem fel excellentiádtól, és még eddig csak egy árva betüt sem irtam; az igazat megvallva én bizony azért nem irtam eddig egy betüt se, mert attól féltem, hogy ugy járok vele mint excellentiád a birósági szervezetről szóló törvényjavaslataival, azaz hogy h a s z o n t a l a n m u n k á t csinálok.

S z i l á g y i V i r g i l.

A d o m a.

Meghalt a k . . . . ai tisztelendő atya, s kirukkolt temetésére nemcsak őtet szerető nyája, — hanem a józan észszel homlokegyenest ellenkező észjárású pater Jeremiás is, — az „o r s z á g o s p a t k á n y p u s z t i t ó s z e r" feltalálója s még mindig csak botszegi p l é h - bános.

A temetés bevégeztetvén, Jeremiásunk haza kutyagolt, s illendően referált a temetés mikénti végbemeneteléről.

„Lám", — szólt sárgás zöld reverendájából sérelmes tónussal a pater, — mily kegyes istenfélő nép lakik ott K . . . n. A jámbor nép a meghalt szt. atya halotti torára 88 tyúkot hordott össze.

„Mit? — felelt rá egy öreg úr F. J., kinek csiklandós élczei és boszantásai miatt már-már a babyloni vizek felé konyult a pater ó testamentomi bagaria lábtyűjének invalid sarka, — 88 tyúkot a derék lelkész halotti torára? Haljon meg atyaságod, és én azonnal a magam házától 100 t y ú k o t á l d o z o k h a l o t t i t o r á r a.

Majd tudja az, a kinek szól.

(Hevesi kép).

Szünetelt az országgyülés kissé . .
S Hevesmegye egyik vidékére
Haza érkezett a képviselő,
A feltámadás szent ünnepére.

„Isten hozott hazánk nagy oszlopa!
Isten hozott, légy üdvöz körünkbe,"
Szólott az e g y i k rész, nekünk pedig
Szoritott a csizmánk örömünkbe.

És elkezdték égig magasztalni
A képviselő ur roppant bölcseségit,
Midőn lekaczag, leröhög
Egyik avagy másik ellenzékit.

Lett is erre aztán eszem-iszom . .
Csak ugy ömlött a bor hordó számra,
Mert mind elfogadták a nagy elvet,
„Csak t e l e p o h a r a t veszek számra."

Dicsérték a leveses kanalat,
Egész föl a nagy pecsenyés tálig . .
Oly gazdasszony mint a h á z i u r n ő
Nincs Hevesben . . . esküdöztek váltig.

Ebéd után pedig a h o n f i a k,
Pipát fogtak és rágyujtottanak, —
Képviselőjük szivességéből
Dohánynyába bele markoltanak*)

És dicsérték a jó m e n e k ü l t e t —
Dohányt értsünk Mátyás! nem Kossuthot,**)
Pedig ép e képviselő vetett,
A trafikra igenlő votumot.

De mindennek vége szakad végre . .
A tyuk elül, madár nem csicsereg —
Fordul még egyszer a bucsupohár . .
S kászolódni kezd a vendégsereg.

*) Hát nem tudja kend Joskó ezt a régi példabeszédét?
„Jaj de hamis a világ, k i m a r k o l j a a dohányt.

**) No már ezt a kend figyelmeztetése nélkül a magunk eszével is felértük volna. M á t y á s

Az u r meszsze elkiséri őket . .
És mint ki szénáját jól rendezé,
Szives, hosszas kézszoritás mellett
Elbucsuzik s ballag hazafelé.

De a mint fölérne kastélyához . .
Nyolcz vagy ki encz szűrös atyafit lát,
Kastélyának déli szegletént —
Kik hallgatják a legvénebb szavát.

Hah! te is itt balpárti vén lator!
Morgott a n a g y s á g o s nagy bosszusan,
És itt kötélre méltó társaid??!
De csak gondolta per sundam bundam***)

„Hát hogy élnek kedves jó öregem?!
Csaknem h á r o m é v e hogy nem láttam,
Miska hozz egy borral tele vedret,
Nézze apjuk . . őszül a szakállam.

Igy növi el az embert a nagy gond!!“
Szólt kimondhatatlan fontos arczczal,
És kezet szoritott az öreggel . . .
Utánna pedig az ifjabbakkal.

„Azért jöttünk instállom — szólt az ősz —
Hogy mi ritkán olvasunk ujságot,
De ha olvasunk sem hiszünk mindent,
Mondjon hát most valamit n a g y s á g o d!

Mit nyertünk már az országgyülésen?“
S a n a g y s á g o s elköhinté magát,
Kendőjével homlokát megtörlé,
Hogy rendbe szedhesse gondolatát

„Ó jó öreg! hát nem o l c s ó b b a s ó . . .
És nézze kend a pénzt, a bélyeget,
Nemde magyar koronát lát rajtuk?
Az eddigi kétfejü sas helyett.

Ebből annyit érthet jó öregem!
Nem adózunk az osztrák császárnak,
De adózunk és katonát adunk
Egyedül csak a magyar kormánynak.“

„Értem nagyságos ur! — felelt az ősz —
Most bot helyett csak pálczával vernék
Hátunk ugy-e? dehogy vastagabb e
Pálcza a botnál . . fogadni mernék.“ —

J o s k ó Ž a z r a v e c z,
szénégető.

***) Da pána boha priszám . . épen ugy beszél kend Joskó mintha személyesen jelen lett volna. Mátyás.

Egy d. földvári adóhivatalnok albumába.

M o t t o. „Jajj öcsém! változó az idő, változnak benne az emberek is, én most adóhivatalnok vagyok!“

Uram bátyám! Király János!
Levélirásban nagy vámos . .
Nála egy levélnek ára —
Egy zsák rozs . ., az csak megjárja.
Megoszt egy véka mész rája . .
(Ezt a tensasszony kivánja)
Hát nem tettem én eleget?
Hogy ön még pörrel fenyeget.
Hijába fujsz szegény öreg —
Mérgectől nem ijedek meg,
Ha nincs pénzed, ott a zsidó
Kérjél tőle s aztán: gyihó!

Ö c s c s e.

Garantirozott pletykaságok.

Horn Ede, legutóbbi delegatyus érdemeiért reményl-ve a delegatióba való megválasztatását, hogy odafent Bécsben a német atyafiakkal öszve ne téveszszék, nevét megmagyarositani szándékozik H o r n - f i - r a.

Biró Mihály a pestkerületi esküdtszék itélete folytán anyira rehabilitálva érzi magát, hogy most Maros-Vásárhelyen mint képviselőjelölt lép fel Orbán Balázs ellen.

A szabadkai polgármester L é n á r d M á t é ért a „Hon“-ban felőle megjelent dicsér-i-á-dák után eddigelé már 13. jobboldali vármegye kapott hajba, mely mind egyik főispánjának kivánja.

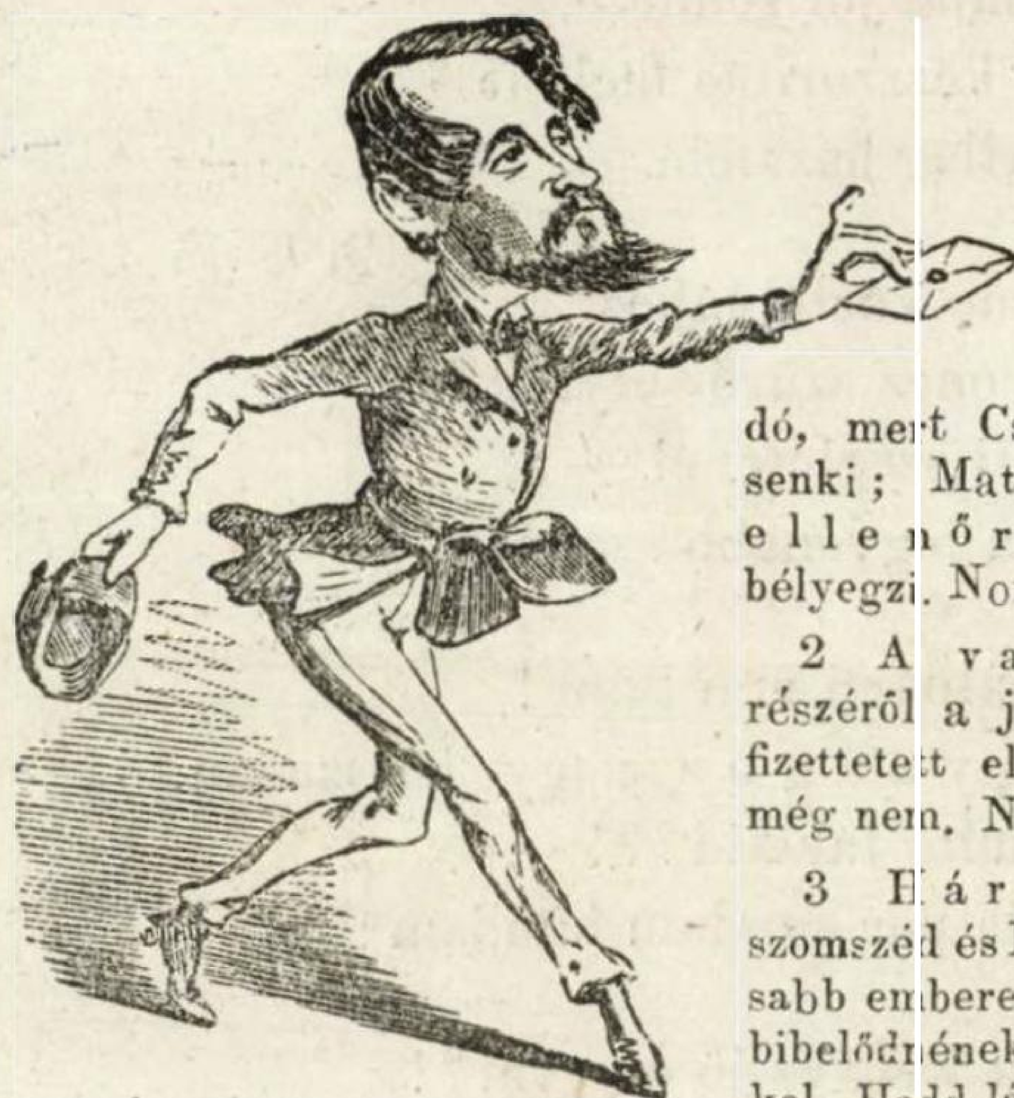
Kerkápoly pénzügyminiszterről azt beszélik, hogy egy szerény 3 emeletes házat épittet, s azt is csak a Jósef külvárosban.

Hát hiszen csak nem épittethet mingyárt a belvárosban, midőn még csak 18 millio deficitet tud felmutatni ő excellentiája.

M i h á l y g a z d a. Ni ni szomszéd! miért akarják a balközép vezérférfiai, Várady & Comp. a rokkant honvédek menházául erőnek erejével a Podmaniczkyak aszódi kastélyát megvétetni?

I c z i g: Azért hallja khend. mert az épensigesen invalidus kaszárnyának való, nem thodja khend Mihály ghazda! hogy az a kastély is totaliter r o k k a n t.

Zsiga pósta.

1. I g a z m o n d ó n a k: Ön az „E g y f r i c s k a" czimü gunyoreszkben épen nem igazmondó, mert Cs. urat nem fricskázta fel senki; Matyi az igazságot épen ugy e l l e n ő r z i, a mint a gazságot megbélyegzi. Non datur.

2 A v a i s z l ó i o l v a s ó k ö r részéről a januar—márcziusi negyedre fizettetett elő; ápril—juniusi fertályra még nem. No de van hitel.

3 H á r s l i S m i l i n e k: Iczig szomszéd és Mihály gazda sokkal politikusabb emberek, mint sem oly dolgokkal bibelődnének, mi csak privátusokat érdekel. Hadd lássuk azokat a jó ötleteket.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY.

Pesten, 1871. Nyomtatta idősb Poldini Ede, úri-utcza 7. szám.